

ZEMPLÉN.

Társadalmi közlöny.

MEGJELEN HETENKINT EGYSZER.

Hirdetési díj:

A hirdetéseknek minden egyes szó után 2 kr. fizetendő.

Terjedelmes hirdetések többszöri beiktatása, kedvezőbb feltételek alatt eszközölhető.

Minden egyes beiktatás után kincstári illeték 30 kr.

Előfizetési ár:

Egész évre 6 frt.
Félévre 3 „
Negyedévre 1 „ 50 kr.

Bérmentetlen levelek csak ismert kezekből fogadtatnak el.
A kéziratok nem adatnak vissza.

A nyílt-térben minden három hasábos garmond-sor díja 20 kr.

Zemplénmegye alispánjától.

Elnöki körlevél.

Minthogy a legközelebbi évnegyedes közgyűlés a megye azon határozatához képest, miszerint az mindenkor az illető hónap első kedden kezdődjék, ez alkalommal decemberhó 7-ére esnek, 8-án pedig r. k. ünnep van, — az e részben már eddig is követett gyakorlat szerint a bizottsági közgyűlést a főispán ő méltóságával egyetértőleg ezennel decemberhó 9-ének reggeli 10 órájára teszem által, s illetőleg hívom össze. Az állandó választmány ülései decemberhó 6-án reggeli 9 órákkor megkezdetvén, a szükséghez képest 7-én és 8-án, esetleg a délutáni órákban is folytatandók lesznek.

Ezen közgyűlés nevezetesebb tárgyai:

1. Tisza Kálmán körlevele, miszerint a miniszterelnökséget átvette.
2. Az 1876-iki megyei költségvetés.
3. Polgári elnökök kiküldetése az 1876-iki ujonczozásra.
4. A megyei árvaszék jelentése a tűzkár eleni tömeges biztosítás kérdésében.
5. A megyei bizottság kiegészítettése.
6. Közmunka ügyszabályozás iránt, a közmunka és közlekedési minisztérium intézvénye — és egyéb közérdekű tárgyak.

Kelt S.-a.-Ujhelyben, 1875. novemberhó 18-án.

MATOLAY ETELE,
alispán.

Gazdasági szakoktatás az általános szakintézetekben.

[Egy nagyobb terjedelmű, ismerhetés végzett beküldött gazdasági műből].

Mi sem nehezebb, mint a tulajdonképeni gazdasági szakoktatást oly megfelelően, oly áttekinthetőleg csoportosítani, hogy a fogalom megnevezésével annak lényege is felismerve legyen, sőt a mai viszonyok között bátran kimondhatjuk, hogy ilyenét csoportosítás lehetetlen: Legtermészetszerűbb e rangfokozat lenne: alsó-, közép- és felső gazdasági tanintézet, de mennyire nem felel meg a valóság ezen beosztásnak, mindenki tudja, ki e tárggyal valaha foglalkozott. Seholy annyira rendszertelenséget, annyi kapkodást nem észlelhetünk, mint a gazdasági tanügy terén, mert még azon ország sem, honnan mintáinkat vettük, a nagy német birodalom sem áll e tekintetbe jobban, mint akár Ausztria, akár mi. Nálunk a Bach-korszak bürokratikus légkörében egy különös fattyunövés fejlődött, „a felsőbb gazdasági tanintézet“ egy olyan sem hal- sem husféle „valami“, melyet azonban a lajtántantuli doctores jelentékeny része még ma is dédelget. Mi a fent elősorolt rangfokozattal egyszersmind határozott fogalmakat is kötnénk össze: alsó — ha tetszik földmives iskola — alatt értvén azt, hol az okszerű gyakorlatra van fektetve a főszűl és az elmélet csak annyiban jön tekintetbe, a mennyire a végzett munkáknak népszerű magyarázatára nézve elkerülhetetlenül szükséges. A gazdasági közléptanoda minén oly intézetet szerveznénk — talán szükségtelen mondanunk, hogy ezen megállapításaink első sorban a magyar haza viszonyai irányoznak bennünket, — mely közepes jószágtesttel lévén összekötve, akár kötelezőleg, akár önkéntesen nyújt a növendékeknek alkalmat arra,

hogy a gyakorlattal folytonosan érintkezésben maradjanak, a tanterv szerint azonban az elmélet fogna tulsúlyra emelkedni. Végre az elméleti szakképzés netovábbját, az önálló buvárkodás fejlesztését a felső gazdasági tanintézettől kell megvárunk, hogy ezen legmagasabb polcot az egyetem, vagy az n. n. „elszigeteltakadémia“ szolgáltatja — arra még később néhány szóval vissza térünk. Ha már most ilyenmü — vagy adja isten, hogy jobb — szervezés országszerte keresztül vitetnék, megszűnnék azon menthetetlen anomalia, hogy állítólag egyrangú intézeteink mindegyikének külön-külön tanterve van, mely az átlépést egy intézetből a másikba véggkép megnehezíti, hn teljesen lehetlenné nem teszi. Reméljük azonban, hogy a gazdasági tanügyet intézők buzgósága és szakavatottsága hová tovább le fogja győzni azon — valljuk be őszintén — néha csakis személyes hiúságban gyökerező kiesinyes, de makacs akadályokat, melyek a kívánatos egyöntetűségnek mindeddig gátot vetettek.

És most ismerkedjünk meg a soknemű általános gazdasági szakintézetekkel, úgy mint azok az egyes országokban előfordulnak, részben úgy, a mint a bécsi közkiállításán képviselve voltak.

Mindenekelőtt a különböző rangú és berendezési téli iskolát kell megemlítenünk, mely mint különleges német intézmény ismeretes. Szembetűnő előnyül azon körülmény tűnik fel, hogy az oktatás munkamentes időszakba esik, ml által a látogatottság is sokkal inkább biztosítva van. Ezen téli iskolák napról-napra nagyobb elterjedésnek örvendenek és felette czélszerűnek tartanók, ha hazánkban is megkíséreltetnénk. A vidékek éghajlata szerint különbözően, de körülbelöl októbertől márcziusig terjedő 4—5 havi elméleti tanfolyamot lehetne tartani s ha az első évben az anyag feldolgozható nem volna, a második esztendőben a tanoncok újból összehivandók. Remélhetőleg nálunk is nagy látogatottságot lehetne elérni, kivált ha ösztöndíj vagy segélypénz állana rendelkezésre. A tanfolyamon működő 1—2 tanerő tavasztól őszig mint vándortanár lenne alkalmazható s a gazdasági szakképzés ez uton is örvedetesen haladhatna.

A német téli iskola vagy egyszerűen ismétlő iskolának tekinthető, vagy magasabb igényeknek kielégítésére is szolgál — Bécsben közvetlenül képviselve egyik sem volt.

Az alsó gazdasági intézetek, vagy szokottabbnéven szólva, földmives iskolák kevés kivétellel azon sajátosság törekvést mutatják, hogy eredeti rendeltetésükről megfelelőképpen a magas és magasabb intézetekkel eredménytelen versenyre kelnek. Sok tanoncz, ki Thünen elszigetelt államáról órákig elgagyog, azt sem tudja miért és miként fordít az eke: jobban ismeri a Settegast-Nathusius-féle polemiát, mint az ásót vagy kapát és ha a köznép a magyar haza egy félreeső német vidékén „Lateinische Bauern“-czimmel illeti a földmivelés iskolát végzett tanoncokat, jobb bírálatot mondott, mint ki rőfös cikkekben latolgtatja az illető intézet tantervének minden részletét. Innon származik azután a birtokos kisgazdának részvételensége, sőt később ellenséges véleménye is, mert ép természetesen esze elítéli a szellemi kapaszkodásngk ez újabb nemét. Az intézet becsvágya, mint akár egy ragadós nyavalya, a tanonczot is meg szállja, mit neki a kies otthon; szűk már most a fáradságos munkával megszerzett és megtartott telek. ő dominiumba vágyik, kaputos ember, gazdatiszt akar lenni; az ország lakosságának magva

az értelmes parasztság egy jöreményű tagot vesztett, míg azon osztály, hová belépett, (tisztélet a kivételeknek) csak alig nyert benne valamit. Ne s tor ultra crepidam legyen a jelszó és az e téren szereplő veszedelmes tudákoság ha elenyészni nem is, de bizonyára apadni fog.

Hazánk földmives iskolái közül tudunkkal csakis a nagy-szent-miklósi volt képviselve, de ez sem szakoktási tekintetbev. mert kiállítására néhány terményre szoritkozott. Magyarországon jelenleg hét földmives iskola van, ebből állami három, u, mint Debreczen. Hradek és Körös, magánintézet négy, u. m. Nagy-Szent-Miklós, Besztercze, Brassó és Medgyes. Ha tekintetbe vesszük, hogy ezen hét intézet közül: háromban németül, egyben szlávul, egyben horvátul és csak kettőben tanítanak magyarul, ha megemlítjük, hogy ezen két tanoda közül is az egyik magánvállalat — akkor marad a Szt.-István koronája országainak közel hatezer négyzet mértföldnyi területén egyetlen egy állami földmives iskola — tehát a hazánk gazdasági előhaladásának egyik leghivatottabb előharczosa által kívánt számhoz mégcsak 99 hiánzik, hogy teljes legyen!

A területileg kisebb, fejlettségben haladtabb, adóképeségben jóval erősebb Ausztria jelenleg huszonhét földmives iskolával bir, csak is Krain és a csekély terjedelmű Isztria nélkülözök ezen intézeteket de a közeli szomszéd tartományok pótolják e hiányt. Ausztriából kevés földmivelési iskola állított ki, s ha igen, csak terményeket; más országok ilyenmü intézetei főleg közvetve a jelentésekben szerepeltek.

A mi már most a közép és — sit venia verbo — „felsőbb“ gazdasági tanintézeteket illeti, ezen kétféle elnevezés alá hazánkban a kolosmonostori, keszthelyi, debreczeni, körösi (Horváthországban) és a most alakuló kassai tanintézetet sorolhatjuk, Köröst kivéve mind magyar tannyelvvel. Az első Bécsben nem szerepelt, a második gyümölcsfákat és bivalokat küldött, Körös csinos termény, talaj és patkógyűjteményt állított ki, egyedül Debreczen volt az, melynek kiválóan érdekes kiállítmánya egyrészt a tudományosság színvonalán állott, másrészt pedig mint taneszköz is felette becses. A jeles tárgy bemutatója Lakner József volt.

A debreczeni m. kir. gazd. tanintézet ugyanis kiállított egy tanulmányt az akácza és egyéb gazdasági ültetvényezésekre alkalmas fanemek növekedési viszonyairól, a fák növekedési viszonyai nagyobb táblákon egészen új mód szerint hoz- és keresztmetszetben voltak a valódi törzskorongok felhasználása mellett a magasságot 1/3-ra redukálva feltüntetve, azon kívül pontos méretek szerint kicsinyítve rajzolt hosszmetsetek és megfelelő termés táblák szolgáltattak a különböző fák és állatok növekedéséről pontos képet és számadatokat, a termő helyek fel- és altalaja és azoknak physicali analizise a tanulmány érdekességét emelték. Akáczfából készült különféle tárgyak kitüntették ezen fanem használhatóságát műszerfául a kis kalapács nyéltől a szekér alkatrészein és egyben át egészen az erős méretű hámor nyélig.

Ausztriai szomszédunk kilencz gazdasági közléptintezettel bir, melyek közül néhány még ma is viseli a „höhere“ czímet, a kiállításán közvetlenül képviselve csakis Lieberd és Tabor volt. Az első nagyon terjedelmes gyűjteményt mutatott be, melyben sok sikerült taneszköz is foglaltatott, míg Tabor csakis terményeket küldött.

A legtöbb ország ebbeli intézete csak közvetve szerepelt, legfeljebb néhány terményt kül-

dött érdekes volt az orosz intézetek valamint a milánói, madridi és udinei kiállítása.

Átmenve a felső szakoktatás terére, itt említjük meg Magyar-Óvárt, mely a közkiállítás óta lett akadémiai rangra emelve, de melynek jelen szereplése alig felelt meg egy nemzetközi tárlat szigorubb követelményeinek, a minta gyanánt bemutatott porosz majornak itt történt kiállításán még a német referensek is megütköztek! A magyar-óvári akadémián a tanyelv magyar és német, a tananyag négy félévre van felosztva.

A budapesti műegyetemnél létező gazdasági tanszék elhelyezésénél fogva szintén a szakoktatás magas fokozata illeti meg, ámbar magától értetődőleg az előadás inkább csak encyclopädikus lehet.

Ausztriában szintén egyes műegyetemi tanszégeket, de teljesen önálló földmívelési egyetemet is találunk, ami ma még unikum. Ezen intézet azonban alig pár éve állván fenn, még képviselve nem lehetett; iránya és hatásáról itéletet mondani, még ma korai volna. Legközelebb a mariabrunni erdészeti akadémia is a hécsi földmívelési egyetembe olvad, dacára számos és illetékes egyének és testületek tiltakozásának.

Németországban néhány év óta az egyetemekhez kapcsolt gazdasági intézetek nagyon elszaporodtak, úgyhogy alig van nevesebb egyetem, mely gazdasági folyamalm nem bírna, mint a jók között jelesek Halle, Berlin, Lipsce említendő, továbbá a müncheni műegyetemhez csatolt gazdasági tanintézet. A felvételi feltételek épen nem szigorúak, a gazdászok mint rendkívüli egyetemi hallgatók szerepelnek és így érettségi bizonyítványra sincs szükség. Fájdalom a legtöbb ily intézet csakis a látogatási szám emelését tartja szem előtt és ennek nem ritkán a legjogosabb kívánalmakat is áldozatul hozza. Bécsben, Berlin és Göttinga csekély mérvben, München kivált a boncz és élettan terén kitünő sikerrel szerepelt.

A bajor központi gazdasági iskola Weihenstephan terjedelmes és jól rendezett jeles gyűjteményt mutatott be, többek között a bajorországban divó különféle kézi eszközöket, közel 200 darabot, trágyatelep és redélyfa mintákat s. a. t.

Az u. n. elszigetelt akadémiaik közül kitért Hoenheim számos érdekes tárggyal. Eldena gipszöntvényü burgonya gyűjteményével és fanemesítési alakzataival, mindennekfelett azonban Proskau, mely majd minden egyes kiállítványával a szigoru tudományosság terén állott. Egy ügyesen szerkesztett értesítés ezen jeles intézetről bő felvilágosítást nyújtott, a kiállítványok közül első sorban a Settegast által rendezett történeti gyapjúgyűjtemény érdemel említést, továbbá a cséplőgép és aratógépnek számos mintával bemutatott eddigi történeti fejlődése.

A phylloxera kérdéséhez.

„Hannibal ante portas!” ezt már nem mondhatják szőlőgazdánk azon hirre, hogy Pancsován

A „Zemplén” tárczája.

Aki utóljára nevet.

— Vig beszély. —

Irtá: JÁSZAY MIHÁLY.

— Vége. —

Az ajtón kopogtattak.

— Szabad! —

— Erre aztán berontott az én Pista barátom, s a legnagyobb csodálkozásomra rendkívüli jó kedvvel megállt előttem, s elkezdett egyenesen a szemem közé kacagni. Azt kellett hinnem, hogy legalább is megőrült. Reggel a kétségbeesés dühével rohant el tőlem, azt hittem, hogy felakasztja vagy agyonlövni magát, vagy hogy engem öl meg a legelső találkozás alkalmával, s imé most örömeben majd kikaczagja belőlem a lelket.

— Pista legyen eszed, — szoltam én — hagyj fel ölegetéseiddel, mert még agyon fojtasz; pedig még az este légyottan akarok lenni! —

— Erre aztán már legalább is három oktávval magasabb hangon tört ki az én Pista barátom ajakán a kacaj, mire az én csodálkozásom is a legnagyobb fokra hágott.

egy egész szőlőterület meg van szálva e rettegett rémtől, — mert Hannibal már nem csak a kapu előtt van, hanem a kapun, imé be is rontott.

Tiszta lélekkel mondhatom, hogy mióta a phylloxera Európaszerte hol romból, hol kisért, feszült figyelemmel kísértem a dolog fejlődését, telhetőleg igyekeztem a parasitismus jelenségeit gyakorlatilag megközelíteni és — nem bírok félni a phylloxerától; azt is tartom, hogy ott, ahol a szőlők irtásához folyamodtak, az irtók többet rontottak, mint a phylloxera maga.

Előre is megmondom, hogy egyéni nézetet kívánok kifejezni, s a tárgyilagossá eszmecsérének és vitának elébe állok; a vita és eszmecsere helyén is lesz, mert hiszen tudjuk, hogy a kormány lépésekre készül.

Nem a félelemmel járó kapkodással, hanem hidegvérrel, megfontolással kell, hogy szembe nézzünk a dolognak s azután a körülményekhez képest gyorsan és határozottan kell, hogy cselekedjünk is.

A phylloxera-kérdés sarkpontja Franciaországban fekszik; ott tünt föl a baj, orvoslása körül a francia akadémia ragadta meg a kezdeményezést melynek eredménye az, hogy az állat életmódját meglehetősen ismerjük, ismerjük az általa okozott kár természetét is és ezen a réven nyerünk egy nagy halom receptet, a melylyel a bajt kiönthetjük. De a receptek receptje gyanánt mégis csak a szőlők irtása szerepel, a mi tagadhatatlanul radialis eljárás, de véghetetlenül csorbítja a nemzetgazdaság érdekét — a jó gazda könyves szemmel folyomodik hozzá. Ott is úgy van, nálunk is így lesz ez.

Saját viszonyainkat tekintve, előre és bátran elmondhatjuk, hogy nálunk a legjobb kiöntési recept is egy elveszett dolog, mert alkalmazása sok bajjal jár. És ha egy gazda alkalmazza, száz pedig nem, akkor nincs köszönet benne. A hatóságok közbenjárása sem fogja többre vinni, mint péld. a hernyófészkek leszedése körül, mely hatóságilag elrendeltetik ugyan, sőt a hanyagok meg is büntetnek, a fészkek azonban a fákon maradnak. A teendő lépéseknél jól lesz ezekről meg nem felekezni.

Ezek után szorosán a tárgyhoz kívánok szólni. A mennyre én a növényeknek, akár valódi élődiék, akár egyáltalában a kártékonyaság felszaporodott gerinczeten állatok által való pusztítását ismerem, azon tanhoz szegődtem, mely szerint az élődiék s egyáltalában azon állatok, a melyek mind táplálkozás, mind szaporodás dolgában közvetlenül a növénytől függnek, csak akkor lesznek veszedelmesek a növény életre nézve, a mikor a növény természetével ellenkező körülményeknél fogva, beteges tengődő állapotba jutott.

Ezt világos példákkal kívánom megvilágítani. A kolozsvári muzeumkertben egy évben a kertész a közönséges, teljesvirágú mályvákat előszeretettel mivelte. A kert hátulsó, steril talaju részében a mályvák csak 6-8 hüvelyknnyire nőttek, levelészek és bogarak (apion) által tökéletesen tönkretettek, holott a tő közelében, jobb talajban, kellő nedvesség mellett, 8 lábnyira nőttek. Bogár és levelészek ezeken is tartózkodott, de nem birt erőt venni a növényen. Maros-Vásárhelyen. a Dr. Knöpfler Vilmos kertjében, egyvízben lugasra (Spalier) nevelt körtéfaték vizsgáltam, melyeknek levelei átlátszóra szivattak ki milliányi tigrisek által, holott a közönségesen nevelt fák levelein e bajnak nyoma sem volt; de az is igaz, hogy a lugasra vetett egy pillantás legott begyőzte a szemlélőt arról, hogy ily mérvű dressura a körtéfa természetével ellenkezik. Ebben van tanúság!

— Ugyan beszélj már! mond, mi oka lehet e viharos kedvednek?

— Jaj barátom szolt ő végre — felettébb boldognak érzem magamat, hogy neked egy igen jó ujsággal szolgálhatok!

— Kiváncsi vagyok rá. Mi lehet az a jó ujság?

— Hát csak az barátom, hogy te nagyon csalódlod, ha azt hiszed, hogy Juliska tégedet szeret, mert ez nem igaz, biztosan állithatom, hogy ő engemet szeret és fog szeretni egész a sorig, sőt azontul is, ha ugyan a siron tul is lehet még szerelem.

— Ezt már reggel is halottam tőled, — üres szó, amire nem a dok semmit, bizonyítsd be!

— Bizonyíték kell neked? — Jó, ha úgy tetszik, saját füleiddel győződhetsz meg e felől. Este találkozásunk lesz a kerti pavillonban, e körül igen alkalmas bokrok vannak arra; hogy az ember elrejtőzzék közöttük. Használd fel az alkalmat, s meg fogsz győződni szavaim igazságáról.

— Ha-ha-ha! Látom, hogy neked is nevetnem kell. Édes barátom, azokat a bokrokat én már neked szántam, te is hasznát veheted, mert tudnod kell, hogy Juliska neked is légyottot adott épen ma estére, s ugyan csak a kerti pavillonban lesz a találkozás. Innen láthatod, hogy vagy mindkettőnköt luddá akar tenni, vagy amit inkább hiszek — csak tégedet.

— Hogy melyikünket akar luddá tenni, azt én nem vitatom, itt csak az a kérdés, hogy elfogadod-e indítványomat.

— Itt csak az a kérdés, hogy melyikünk rejtőzzék el a bokorban.

Bátorkodom tehát ezeket a kérdéseket feltenni foglalkozott-e valaki annak a megalapításával: milyen mívelési szőlők azok, a melyeket a phylloxera megszállott? és nem lehetne-e ebből, kivenni, hogy az állat a bizonyos mívelési szőlőket előszeretettel felkeresi?

Kövte hiszem, hogy akadjon szakember, a ki e kérdésekre tartozó feleleteket kevésbe venné; itt is csak arra akarom az emlékezetet felhívni, hogy e tekintetben a magyar szőlőzet körében meg van az intés is.

Ugyanis pár évvel ezelőtt Nagy-Szombat né-mely szőlőjében rovarkárok fordultak elő, melyeknek megvizsgálására Dr. Entz Ferencz, mint szőlész és Dr. Horváth Géza, mint entomologos kirándultak; az eredmény pedig az lett, hogy ott az eumolpus vitis, egy bogár, mely mindenütt tenyészik, a hol szőlő van, a kártékonyaságig felszaporodott, legnagyobb mértékben pedig azokban a szőlőkben — ezt jól tessék megjegyezni — a melyekben a drótra való mívelés a tulságig vitetett; más mívelési szőlők kevésbbé végy épen nem szenvedtek!

[Vége következik.]

Jegyzőkönyv

az első s.-a.-ujhelyi gőzmalom részvényeseiből a gőzmalom átvétele és megtartása tekintetéből részvényesek utján alakult társulatának Sátoralja-ujhelyben 1875 évi októberhó 17-én tartott közgyűléséről.

Jelen voltak: Dókus József 5 részvénynyel, Mezőssy Menyhért 3 részv., Rác Bertalan 3 részv., Ligeti Gyula 2 részv., Koós Károly 2 részv., Karsa Bertalan 1/2 részv., Rogosz Alajos 1/2 részv., Engländer Mihály 1/8 részv., Csuka Ödön 1/8 részv. Összesen 9-en 16 2/8 részvénynyel.

I. A jelen voltak mindenek előtt a tanácskozás vezetésére s a végleges megalakulásig kebelükből

Elnökül Rác Bertalant, jegyzőkönyvvezetőül pedig Csuka Ödönt választották meg egyhangulag.

II. Rác Bertalan a benne helyezett bizalomnak engedve — az elnöki szék elfoglalása után — tekintettel arra, hogy 9 részvényes tag 2/8 részvény képviseletében van jelen — a közgyűlést a mai napra kitűzött tárgyak minden pontjaira nézve határozatképesnek nyilvánította, s ezzel a kitűzött tárgyak feletti tanácskozás megkezdését, bemutattattak a kibocsátott aláírási iven, 30 drb. 2000 frt. részvény jegyeztetett.

Ennek folytán a társulat 60000 frt. alaptőkével, mely 30 drb. 2000 frtos felében, 1/4-ben és 1/8 részben is jegyezhető részvénynyel állittatik elő s ezzel az aláírások által biztosítottván, megalakulása határozatilag kimondott, s e társulat czége „Sátoralja-Ujhelyi gőzmalom“-ban állapított meg.

III. Tekintettel arra, miszerint a társulat czéljául az első sátoralja-ujhelyi gőzmalom-részvénytársaság malomtelepe s összes gőzmalmi felszerelése átvételét, s ennek következtében a gőzmalmi üzlet folytatását tűzte ki; indítványoztatott, miszerint a megalakult társaság alapszabályainak kidolgozása, továbbá a társulatnak a volt első sátoralja-ujhelyi gőzmalom-részvénytársaságtól a legközelebb tartandó árveréseni megvétele, s a végleges szervezkedésig szükségeslendő intézkedések megtétele végett egy öt tagból álló ideiglenes vezénylő bizottság küldessék ki.

Mely indítvány helyeslőleg fogadtatván, az öt tagu bizottságba elnökül Mezőssy Menyhért, rendes

— Hát te nem akarsz a bokorba rejtőzni?

— Én nem, mert engem a pavillonba rendeltek. Elég volt már egyszer a függöny megett, gondoltam magamban, hanem hát ezt már csak nem akartam Pistával tudatni.

— De hiszen engem is a pavillonba rendeltek, — türelmetlenkedék Pista — s utóljára is mindketten egyszerre ugysem mehetünk, még az esetben sem, ha — amit nem hiszek — a neked szóló rendelet is Juliskától származnék. Azonban várj csak, hány órára kaptál te terminust?

— Estére, az óra nincs meghatározva.

— Az nagy baj, mert az enyém is csak ma estére szol; de tudod-e mit tegyünk?

— Kiváncsi vagyok rá!

— Hát huzzunk sorsot, írjuk le nevünket egy egy papir szeletre, s a kinek a nevé először huzzuk ki, az megy a bokorba.

— Isten neki, nem bánom, huzzunk sorsot!

A fatum ugy akarta, hogy megint nekem kellett elrejtőzőnem.

— És most a viszontlátásra — szolt Pista — hanem aztán elne marad estére a bokorból.

— Ott leszek, hanem te is eljőjj ám a pavillonba!

— Óh — mindenesetre — akkor aztán csak kiszül, hogy kinek van joga nevetni a másik baklövésén.

— No én is azt hiszem, hogy akkor megváltok, ki fog utóljára nevetni,

agokul. Rác
jos és Englen
E bizot

miszerint a t
jegyzett aláír
után eső első
évi november

nek vagyis,
31-ig leendő
folytán befizé
a kebeléből v
arról ideiglen

nyesen kiállit
ujhelyi gőzm
tása alkalmá
verelőndő va

után az első
bizottságával
molhasson, s
tet belátása
zetség mellé

szabályait a
feltételek m
uj keresked
vén a bizott
lehető legro
vandó közgy
alapszabályo
mutassa

IV. A
jelent részv
nyesnek me
V. Vé
Dókus
kértettek fe
Ezzel
Kelt

Rác Be
közgyűlé

DÓKUS JÓ

* S z
Kolozsváro
lálkozott:
üdvözölhet
írán elősz
rezni egy
december
nagyobb
szülőben.

K r e
szerencsén
fogja tölte
rint egész
kis felada
társadalmi
Egyedüli
szórakozás
nem szolg
nehezebb
ban a „p
vetésbe ö
is valami
nista, ki k
azonban
akad; ho
szeretnek

Az
a kerti p
rejtőztem
Ne
csendet,
sogás is
mintha c
szott a r
megakar
Mo
nek talá
Ké
villon el
miért k
— Julis
a velem
öket, ha
másokat
ki, hogy
mint Je
a tizpar
összezu
álmaim
még csá
relmérő

A
én még
mintha
vágytat
elég sü
A

